

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

P8_TA(2016)0004

Sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji UE

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 19 stycznia 2016 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE (2015/2140(INI))

(2018/C 011/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 4 czerwca 2015 r. dotyczące polityki konkurencji w roku 2014 (COM(2015)0247) oraz towarzyszący mu dokument roboczy służb Komisji opatrzony tą samą datą,
- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 101 – 109, 147 i 174;
- uwzględniając odpowiednie reguły konkurencji, wytyczne i decyzje Komisji,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2015 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE w 2013 r.⁽¹⁾ oraz swoją rezolucję z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE w 2012 r.⁽²⁾ oraz postulaty Parlamentu zawarte w tych dokumentach,
- uwzględniając studium opracowane przez Dyрекcję Generalną ds. Polityki Wewnętrznej (Departament Tematyczny A – polityka gospodarcza i naukowa) dla Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów pt. „Nieuczciwe praktyki handlowe między podmiotami gospodarczymi w łańcuchu dostaw żywności”⁽³⁾,
- uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego pt. „Wewnętrzny rynek międzynarodowego towarowego transportu drogowego: dumping socjalny i kabotaż”⁽⁴⁾,
- uwzględniając sprawozdanie europejskiej sieci konkurencji z maja 2012 r. zatytułowane „Sprawozdanie dotyczące egzekwowania przepisów prawa konkurencji i działalności w zakresie monitorowania rynku prowadzonej przez europejskie organy ds. konkurencji w sektorze spożywczym”⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0051.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0576.

⁽³⁾ [http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU\(2015\)563438_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU(2015)563438_EN.pdf).

⁽⁴⁾ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.36372>.

⁽⁵⁾ http://ec.europa.eu/competition/ecn/food_report_en.pdf.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- uwzględniając dyrektywy Rady 77/799/EWG oraz 2011/16/UE w sprawie współpracy administracyjnej w dziedzinie opodatkowania,
 - uwzględniając wnioski i propozycje działań w ramach projektu OECD/G20 dotyczącego erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków,
 - uwzględniając decyzję Komisji z dnia 6 maja 2015 r. o wszczęciu dochodzenia w odniesieniu do sektora handlu elektronicznego zgodnie z art. 17 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 (C(2015)3026),
 - uwzględniając dyrektywę 2014/104/UE z dnia 26 listopada 2014 r. w sprawie przepisów regulujących dochodzenie roszczeń odszkodowawczych,
 - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 28 czerwca 2014 r. dotyczący wytycznych w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią ⁽¹⁾,
 - uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznające niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 TFUE,
 - uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw,
 - uwzględniając białą księgę Komisji z dnia 9 lipca 2014 r. pt. „W kierunku skuteczniejszej unijnej kontroli łączenia przedsiębiorstw” (COM(2014)0449),
 - uwzględniając badanie konkurencji w sektorze farmaceutycznym z dnia 8 lipca 2009 r. i sprawozdania uzupełniające, w szczególności piąte sprawozdanie z monitorowania dotyczące ugód patentowych,
 - uwzględniając uniwersalne ramy oceny zrównoważonego charakteru systemów rolniczych i produkcji żywności (SAFA) opracowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO),
 - uwzględniając art.52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów (A8-0368/2015),
- A. mając na uwadze, że unijna polityka konkurencji stanowi podstawowy filar społecznej gospodarki rynkowej w Europie oraz istotny instrument dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego Unii;
- B. mając na uwadze, że w obszarze konkurencji głos Unii Europejskiej jest słyszany i szanowany na arenie międzynarodowej; mając na uwadze, że ta jednolita, niezależna reprezentacja zewnętrzna, opierająca się na jasno określonych uprawnieniach, daje Unii rzeczywiste znaczenie polityczne, demograficzne i ekonomiczne;
- C. mając na uwadze, że polityka konkurencji stanowi środek służący ochronie demokracji europejskiej, ponieważ uniemożliwia nadmierną koncentrację władzy gospodarczej i finansowej w rękach nielicznych;
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska została ustanowiona jako otwarta gospodarka rynkowa z wolną konkurencją, której celem jest zwiększenie dobrobytu konsumentów i poprawa standardów życia wszystkich obywateli UE, oraz mając na uwadze, że Unia Europejska ustanawia rynek wewnętrzny mający na celu zapewnienie zrównoważonego rozwoju w Europie w oparciu o trwałe wzrost gospodarczy i stabilność cen;

⁽¹⁾ Dz.U. C 200 z 28.6.2014, s. 1-55.

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

- E. mając na uwadze, że ścisłe stosowanie zasad prawa konkurencji zgodnie z traktatem UE ma na celu przyczynienie się do realizacji ogólnych celów polityki gospodarczej UE, a zarazem zapewnienie korzyści konsumentom, pracownikom i przedsiębiorcom, a także wspieranie innowacji i wzrostu, dzięki kontroli i ograniczaniu nieuczciwych praktyk rynkowych wynikających z monopoli i pozycji dominujących, aby każda osoba miała równe szanse na osiągnięcie sukcesu;
 - F. mając na uwadze, że niezwykle ważna jest niezależność krajowych organów ds. konkurencji;
 - G. mając na uwadze, że co roku straty wynikające z istnienia karteli sięgają kwoty 181–320 miliardów EUR, tj. około 3 % PKB UE;
 - H. mając na uwadze, że pod względem kosztów energii wyniki europejskiego jednolitego rynku są gorsze od wyników amerykańskiego rynku wewnętrznego – w UE rozrzut cen wynosi 31 % w porównaniu z 22 % w USA;
 - I. mając na uwadze, że MŚP, które stanowią 98 % przedsiębiorstw w UE i zatrudniają 67 % ogółu zatrudnionych, w wielu państwach członkowskich wciąż borykają się z poważnym problemem braku dostępności kredytów;
 - J. mając na uwadze, że według szacunków uchylanie się od opodatkowania, oszustwa podatkowe oraz raje podatkowe kosztują podatników UE 1 bilion EUR rocznie z tytułu utraconych przychodów, co zakłóca konkurencję na jednolitym rynku między przedsiębiorstwami płacącymi podatki a przedsiębiorstwami, które tego nie czynią;
 - K. mając na uwadze, że szczególnie w ostatnich latach dynamika gospodarki cyfrowej oraz przede wszystkim zakłócenia konkurencji wynikające z agresywnych praktyk podatkowych i krajowych strategii polityki podatkowej (które prawdopodobnie powodują znaczne szkody dla rynku wewnętrznego) doprowadziły do pojawienia się nowych wyzwań dla uczestników rynku, co wymaga natychmiastowej i ukierunkowanej odpowiedzi ze strony Komisji; mając na uwadze, że globalna współpraca w dziedzinie egzekwowania reguł konkurencji pomaga unikać niespójności stosowanych środków zaradczych i skutków działań w ramach egzekwowania prawa, a także pozwala przedsiębiorcom zmniejszyć koszty przestrzegania przepisów;
 - L. mając na uwadze, że w obliczu wyzwań ery cyfrowej dostępne instrumenty z zakresu prawa konkurencji wymagają gruntownej weryfikacji;
 - M. mając na uwadze, że przepisy dotyczące konkurencji w międzynarodowym transporcie lotniczym oraz uregulowania dotyczące przedsiębiorstw państwowych wykazują braki, jeżeli chodzi o linie lotnicze z niektórych państw trzecich obsługujące połączenia do i z Europy, które zdominowały niektóre trasy, co wyrządza znaczne szkody europejskim liniom lotniczym i negatywnie wpływa na sieć połączeń między europejskimi węzłami połączeń lotniczych, zmniejszając tym samym możliwości wyboru dla europejskich konsumentów;
 - N. mając na uwadze, że konkurencja nie ma takich samych skutków we wszystkich państwach członkowskich;
 - O. mając na uwadze, że polityka konkurencji musi uwzględniać w szczególności cele zrównoważonego rozwoju i spójności społecznej;
 - P. mając na uwadze, że dumping socjalny stanowi czynnik zakłócający rynek wewnętrzny, co negatywnie wpływa na prawa konsumentów i pracowników;
 - Q. mając na uwadze, że zagwarantowanie swobodnego przepływu osób, towarów, usług i kapitału stanowi podstawę europejskiego wzrostu gospodarczego;
1. z zadowoleniem przyjmuje sprawozdanie Komisji, w którym podkreślono znaczenie polityki konkurencji w UE, i zwraca uwagę, że dotyczy ono głównie kadencji poprzedniej Komisji, w której komisarzem ds. konkurencji był J. Almunia;
 2. wzywa Komisję, aby w przyszłości przekazywała również Parlamentowi dokument roboczy dotyczący poszczególnych sektorów jako integralną część tego sprawozdania;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

3. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że komisarz ds. konkurencji M. Vestager pragnie ściśle współpracować z Parlamentem w działaniach na rzecz rozwoju polityki konkurencji, która stanowi jeden z głównych instrumentów Unii Europejskiej służących urzeczywistnieniu wspólnego rynku wewnętrznego, i wzywa Komisję, aby nie wdrażała polityki wewnętrznej UE w obszarze konkurencji w sposób ograniczający strategie rynkowe firm, aby mogły one konkurować na rynkach światowych z podmiotami spoza UE;
4. podkreśla, że skuteczna i wiarygodna polityka konkurencji nie może być ukierunkowana jedynie na obniżenie cen dla konsumentów, lecz musi również służyć strategicznym interesom gospodarki europejskiej, takim jak: innowacyjność; inwestycje; konkurencyjność i zrównoważony rozwój; szczególne warunki konkurencji dla MŚP, przedsiębiorstw typu start-up i mikroprzedsiębiorstw; oraz konieczność propagowania wysokich standardów środowiskowych i norm pracy;
5. wzywa Komisję, aby położyła kres dumpingowi socjalnemu, i podkreśla, że decyzje dotyczące polityki konkurencji muszą w sposób szczególny uwzględniać skutki społeczne;
6. uważa, że wzrostowi poziomu koncentracji na kluczowych rynkach sprzyja specyficzny charakter gospodarki cyfrowej, którą charakteryzują spadające i dążące do zera koszty krańcowe oraz silne efekty sieciowe; zachęca Komisję do dostosowania polityki konkurencji do specyfiki tego sektora;
7. wzywa Komisję, aby dokończyła tworzenie rynku wewnętrznego w obszarach, w których jest on wciąż sfragmentaryzowany i niepełny, oraz aby jak najszybciej usuwała stwierdzone nieuzasadnione ograniczenia rynku i zakłócenia konkurencji; wzywa Komisję do zadbania o to, by polityka konkurencji jednocześnie wzmacniała spójność społeczną w Unii;
8. podkreśla, że priorytety prac organu ds. konkurencji oraz ich przedstawienie w sprawozdaniu dotyczącym polityki konkurencji za 2014 r. odpowiadają w ogromnym stopniu wspólnym priorytetom; dostrzega jednak w niektórych obszarach konieczność podjęcia bardziej zdecydowanych działań, na którą Komisja powinna zdecydowanie zareagować w przyszłym roku; podkreśla znaczenie globalnej współpracy w zakresie egzekwowania prawa ochrony konkurencji; popiera aktywny udział Komisji w Międzynarodowej Sieci Konkurencji;
9. ponownie apeluje do Komisji – podobnie jak to miało miejsce przy okazji poprzedniego rocznego sprawozdania – o zapobieganie nadmiernej koncentracji na rynku i nadużywaniu pozycji dominującej w związku z tworzeniem jednolitego rynku cyfrowego, ponieważ zagwarantuje to konsumentom możliwość korzystania z lepszych jakościowo usług po przystępniejszych cenach;
10. jest zdania, że należy zagwarantować sprawiedliwe warunki konkurencji na rynku cyfrowym oraz zwalczać nadużywanie pozycji dominującej i optymalizację podatkową, co w ostatecznym efekcie przyniesie korzyści konsumentom;
11. uważa, że rozwój administracji elektronicznej jest ważnym czynnikiem sprzyjającym wzrostowi gospodarczemu, w tym w odniesieniu do udziału MŚP; wzywa w związku z tym państwa członkowskie, by do pobudzania wzrostu gospodarczego w UE wykorzystywały wszystkie narzędzia oddane do ich dyspozycji na mocy nowych przepisów w sprawie zamówień publicznych, a także apeluje do Komisji, aby wspierała wszystkie inicjatywy związane z rozwojem administracji elektronicznej; podkreśla ponadto, że wspieranie i wdrażanie systemów e-rządzenia we wszystkich państwach członkowskich ma zasadnicze znaczenie dla wydajnego monitorowania naruszeń oraz dla zapewnienia przejrzystości w sektorze publicznym i prywatnym;
12. wzywa Komisję do zadbania o to, by państwa członkowskie terminowo wdrożyły nowe przepisy dotyczące zamówień publicznych, zwłaszcza w odniesieniu do wprowadzenia elektronicznych zamówień publicznych i administracji elektronicznej, oraz nowe przepisy dotyczące uwzględniania kryteriów społecznych i środowiskowych oraz dzielenia zamówień na części, z myślą o pobudzeniu innowacyjności i uczciwej konkurencji, wspieraniu MŚP w rynkach zamówień publicznych oraz zapewnieniu optymalnego wykorzystania publicznych środków finansowych;
13. wzywa Komisję do dalszego wzmocnienia wysiłków na rzecz ambitnego otwarcia międzynarodowych rynków zamówień publicznych w celu zlikwidowania asymetrii w poziomie otwartości rynków zamówień publicznych UE w porównaniu z innymi partnerami handlowymi, a także do uwzględnienia w związku z tym sprawozdania Parlamentu poświęconego wnioskowi Komisji w sprawie instrumentu dotyczącego udzielania zamówień publicznych w kontekście międzynarodowym, jak i jego planowanego przeglądu;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

14. zwraca uwagę, że na jednolitym rynku konsumentom sprzedaje się pod tą samą marką i w takich samych opakowaniach produkty, których skład różni się w zależności od danej partii towaru; wzywa Komisję, by oceniła, czy z punktu widzenia polityki konkurencji praktyka ta nie wpływa negatywnie na dostawców produktów lokalnych i regionalnych, przede wszystkim MŚP;

15. uważa, że Komisja powinna koniecznie kontynuować wspieranie lepszej konwergencji i współpracy między krajowymi organami ds. konkurencji w UE;

16. z zadowoleniem przyjmuje ścisłe powiązania między egzekwowaniem reguł konkurencji a strategią jednolitego rynku cyfrowego służące tworzeniu jednolitego rynku cyfrowego, zwłaszcza jeśli chodzi o praktyki blokowania geograficznego oraz umowy licencyjne; uważa, że podobne powiązania są niezbędne na wewnętrznym rynku energii, by wyeliminować bariery w swobodnym transgranicznym przepływie energii i utworzyć unię energetyczną;

17. uważa, że konkurencja w sektorze telekomunikacji jest niezbędna nie tylko jako czynnik stymulujący innowacyjność i inwestycje w sieci, ale również sprzyjający przystępności cenowej i zwiększający paletę usług, spośród których mogą wybierać konsumenci; w związku z tym wzywa Komisję do ochrony konkurencji w tym sektorze, w tym jeśli chodzi o przydział częstotliwości;

18. wzywa Komisję do przeanalizowania nieuczciwych i niedozwolonych klauzul i praktyk stosowanych przez sektor bankowy w umowach z klientami; wzywa Komisję, aby wspierała wymianę sprawdzonych praktyk w ramach europejskiej sieci konkurencji; wzywa Komisję do ograniczenia wszelkiego rodzaju formalności administracyjnych w związku z wdrażaniem polityki konkurencji;

19. uważa, że polityka konkurencji powinna odgrywać ważną rolę w podnoszeniu bezpieczeństwa na rynkach finansowych i zwiększaniu ich przejrzystości w oczach konsumentów; ponadto z zadowoleniem przyjmuje środki ustawodawcze przyjęte w dziedzinie płatności elektronicznych, w szczególności wprowadzenie maksymalnej wysokości opłat międzybankowych za transakcje dokonywane przy użyciu karty płatniczej;

20. przypomina Komisji, że polityka konkurencji obejmuje również regulację cen usług, w przypadku których nie jest możliwe łatwe określenie wartości rynkowej, takich jak prowizje za korzystanie z bankomatów;

21. wzywa Komisję do zbadania sieci bankomatów z perspektywy polityki konkurencji, mając na względzie to, że stanowią one infrastrukturę sieciową;

22. jest zdania, że należy dodatkowo zastanowić się, w jaki sposób wspierać europejskie przedsiębiorstwa w kontekście ich konkurowania na rynkach globalnych z innymi przedsiębiorstwami o podobnej wielkości z innych części świata, które nie muszą stosować tych samych reguł konkurencji, które na własnym podwórku stosować muszą podmioty europejskie;

23. wzywa Komisję, by zapewniła spójność polityki handlowej i polityki konkurencji Unii z celami jej polityki przemysłowej; zauważa, że unijna polityka konkurencji nie powinna utrudniać procesu wyłaniania się europejskich liderów przemysłu w gospodarce; domaga się w związku z tym, by polityka handlowa i polityka konkurencji wspierały rozwój i konkurencyjność europejskiego przemysłu na arenie międzynarodowej;

24. dostrzega, że wiele energochłonnych sektorów zмага się z trudnościami ekonomicznymi, a niektóre, jak przemysł stalowy, znajdują się w kryzysie; wzywa Komisję, by dokonała przeglądu unijnych przepisów w zakresie pomocy państwa dla sektorów energochłonnych, gwarantując skuteczną ochronę przed ucieczką emisji i stwarzając unijnym gałęziom przemysłu, zwłaszcza najbardziej zagrożonym sektorom energochłonnym, równe szanse;

Postępowania antymonopolowe –przypadki nadużycia pozycji dominującej

25. apeluje do Komisji, aby zintensyfikowała swoje wysiłki w zakresie prowadzenia dochodzeń w sprawie nadużywania pozycji dominującej ze szkodą dla konsumentów w UE;

26. zwraca uwagę, że nadużywanie dominującej pozycji jest zakazane i stanowi poważny problem z punktu widzenia konkurencji;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

27. jest zdania, że Komisja prowadzi skuteczne działania w przypadku naruszeń prawa antykartelowego, wnosząc istotny wkład w urzeczywistnienie rynku wewnętrznego i zapewnieniu równych warunków konkurencji;

28. podkreśla, że praktyki antykonkurencyjne i monopole mogą stanowić bariery handlowe, które zakłócają przepływy handlowe i inwestycyjne; wzywa Komisję, aby w interesie wolnego i uczciwego handlu światowego podjęła na szczeblu międzynarodowym działania przeciwko kartelom oraz oligopolistycznym i monopolistycznym praktykom, które godzą w konkurencję;

29. jest zdania, że obowiązujące przepisy przewidujące grzywny dla osób prawnych za naruszenia muszą zostać uzupełnione o kary dla osób fizycznych odpowiedzialnych za te naruszenia; uważa, że grzywny powinny być na tyle wysokie, aby wywołać efekt odstraszający; podkreśla znaczenie skutecznej polityki zachęcającej do zgłaszania przypadków naruszeń, która umożliwiła Komisji wykrycie karteli;

30. uważa, że zasadnicze znaczenie ma pewność prawa, i wzywa Komisję do ujęcia przepisów dotyczących grzywien – takich jak te nakładane w postępowaniach antymonopolowych – w formie instrumentu ustawodawczego;

31. uważa, że tradycyjne modele rynkowe polityki konkurencji mogą nie pasować do gospodarki cyfrowej, a stosowanie wskaźników cenowych w tej dynamicznej gałęzi gospodarki często nie prowadzi do osiągnięcia zamierzonych skutków; wzywa Komisję do przeprowadzenia, na bazie nowych kryteriów, kompleksowej oceny prawnej i gospodarczej szybko zmieniających się rynków i efemerycznych modeli biznesowych stosowanych przez przedsiębiorstwa cyfrowe, aby uzyskać wyraźny obraz struktury rynku i tendencji rynkowych, podjąć odpowiednie działania służące ochronie konsumentów oraz należyście uwzględnić znaczenie danych oraz specyficznych struktur rynkowych gospodarki cyfrowej; zwraca uwagę, że w celu zdefiniowania danego rynku, szczególnie w gospodarce cyfrowej, należy zastosować odpowiednie kryteria oceny z punktu widzenia konkurencji;

32. podkreśla, że ochrona własności intelektualnej ma kluczowe znaczenie dla uczciwej konkurencji, i z ubolewaniem zauważa, że przedsiębiorstwa globalne nie chcą nabywać licencji wymaganych do korzystania z patentów europejskich; wzywa Komisję do zapewnienia skutecznej ochrony patentów koniecznych dla spełnienia norm oraz do sprawowania ścisłego nadzoru w celu zadbania o to, by użytkownicy patentów uzyskiwali licencje w należyty sposób;

33. wzywa Komisję do zbadania, czy istnieje jakkolwiek korelacja między liczną obecnością polityków i byłych ministrów w zarządach przedsiębiorstw energetycznych a oligopolistycznymi praktykami w sektorze energetycznym w niektórych państwach członkowskich;

34. krytykuje długi czas trwania dochodzenia w sprawie amerykańskiego giganta internetowego Google i ubolewa, że dochodzenie to – choć ciągnie się już od wielu lat – nie jest przejrzyste i nie przyniosło definitywnych rezultatów, co wynika z faktu, że do 2014 r. Komisja niechętnie wykazywała wolę zniesienia ograniczeń rynkowych; podkreśla, że tak długi czas trwania postępowań właśnie na dynamicznych rynkach może prowadzić do faktycznej konsolidacji rynku i stwarzać niepewną sytuację dla wszystkich stron;

35. apeluje do Komisji o przeprowadzenie skrupulatnego dochodzenia w sprawie praktyki Google polegającej na oferowaniu systemu operacyjnego Android tylko w powiązaniu z innymi usługami Google oraz na zakazywaniu producentom preinstalowania produktów konkurencji; ponadto wzywa Komisję do szczegółowego zbadania dominującej pozycji rynkowej Google w obszarze bezpośrednich rezerwacji hotelowych oraz do działań na rzecz znalezienia należytego rozwiązania tego problemu; popiera działania Komisji mające na celu zapewnienie większej interoperacyjności i większych możliwości przenoszenia danych we wszystkich sektorach gospodarki cyfrowej, a tym samym uniknięcie scenariusza, w którym „zwycięzca bierze wszystko”; podkreśla znaczenie wyposażenia Komisji w odpowiednie narzędzia pozwalające jej na bieżąco śledzić zmiany na nieustannie zmieniającym się rynku cyfrowym;

36. wzywa Komisję do uważnego przeprowadzenia i zakończenia wszystkich innych trwających postępowań antymonopolowych oraz do zniesienia wszelkich ograniczeń rynkowych; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa komisarz nie ugięła się przed presją polityczną, i wzywa do przyspieszenia postępowań, aby można było osiągnąć rezultaty w ciągu następnego roku; dlatego z zadowoleniem przyjmuje skierowane do Google przez Komisję pisemne zgłoszenie zastrzeżeń dotyczące usługi porównywania cen; apeluje do Komisji, aby w dalszym ciągu z determinacją dążyła do wyjaśnienia wszelkich wątpliwości zidentyfikowanych podczas swoich dochodzeń, w tym także w odniesieniu do innych obszarów nieobiektywnego wyszukiwania, aby zagwarantować równe warunki działania dla wszystkich uczestników rynku cyfrowego;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

37. wskazuje, że zgodnie z art. 8 rozporządzenia antymonopolowego (rozporządzenia (WE) nr 1/2003) Komisja ma możliwość zarządzania środkami tymczasowych, jeżeli istnieje niebezpieczeństwo poważnej i nieodwracalnej szkody dla konkurencji; apeluje do Komisji o zbadanie, w jakim zakresie środki takie mogłyby znaleźć zastosowanie w długotrwałych postępowaniach z zakresu konkurencji, w szczególności na rynku cyfrowym;

38. przypomina, że neutralność sieci (która oznacza zasadę równego traktowania całego ruchu internetowego, bez dyskryminacji, ograniczeń lub zakłóceń, niezależnie od nadawcy, odbiorcy, rodzaju, treści, urządzenia, usługi lub aplikacji) ma ogromne znaczenie, jeżeli chodzi o zagwarantowanie braku dyskryminacji między usługami internetowymi oraz zapewnienie pełnej konkurencji;

39. podkreśla, że polityka konkurencji powinna opierać się na twardych dowodach i z zadowoleniem przyjmuje badanie sektorowe Komisji dotyczące e-handlu, koncentrujące się na potencjalnych barierach dla transgranicznego handlu online towarami i usługami, np. w sektorach elektroniki, odzieży, obuwia i treści cyfrowych;

40. zwraca uwagę, że sprawa Google stała się zarzewiem ogólnej dyskusji dotyczącej siły dominujących platform internetowych, takich jak eBay, Facebook, Apple, LinkedIn, Amazon, Uber, Airbnb itd., ich wpływu na rynki i przestrzeń publiczną oraz potrzeby ich regulacji, aby chronić oba te wymiary; wskazuje, że celem regulacji platform internetowych powinno być zagwarantowanie wyższego poziomu ochrony użytkowników przy jednoczesnym utrzymaniu zachęt sprzyjających innowacyjności;

41. wzywa Komisję do zbadania kwestii pozycji dominującej Google na rynku bezpośredniej rezerwacji hoteli; wskazuje, że spółka ta stara się, by osoby wyszukujące hotele rezerwowały je i opłacały rezerwacje za pośrednictwem Google, a nie za pośrednictwem zewnętrznych serwisów turystycznych i hotelowych; podkreśla, że działanie to jest potencjalnie kontrowersyjne, ponieważ sprawia, że Google staje się internetowym biurem turystycznym lub podobnym podmiotem, który pobiera opłaty za rezerwacje; zwraca uwagę, że większość hotelarzy preferuje bezpośrednie rezerwacje względem rezerwacji za pośrednictwem serwisów zewnętrznych lub serwisów z ofertami z wielu źródeł; podkreśla, że Google może wykorzystać pozycję dominującą i tym samym osłabić konkurencję na rynkach turystycznych, co szkodzić będzie konsumentom;

42. z zadowoleniem przyjmuje przyjęte niedawno przez Komisję zmiany rozporządzenia (WE) nr 773/2004 odnoszącego się do prowadzenia przez Komisję postępowań zgodnie z art. 81 i art. 82 Traktatu WE oraz związane z nimi komunikaty wynikające z dyrektywy odszkodowawczej; ubolewa, że Parlament nie był włączany w kształtowanie tych zmian;

43. podkreśla ważną rolę polityki konkurencji w urzeczywistnianiu jednolitego rynku cyfrowego; podziela opinię, że solidna polityka konkurencji na szybko rozwijających się rynkach wymaga gruntowniej znajomości rynków; z zadowoleniem przyjmuje zatem fakt, że przeprowadzane jest badanie sektorowe w sprawie handlu elektronicznego w ramach wdrożenia strategii na rzecz jednolitego rynku cyfrowego;

Pomoc państwa

44. wzywa Komisję jako strażniczkę traktatów do uważnego monitorowania procesu wdrażania wspomnianej wyżej dyrektywy przez państwa członkowskie oraz do zapewnienia jednolitego stosowania jej przepisów w całej Unii; wzywa Komisję, państwa członkowskie oraz organy administracji regionalnej i lokalnej do aktywnego propagowania przestrzegania europejskiej polityki konkurencji i wyjaśniania jej podstawy prawnej; podkreśla, że istotne jest zajęcie się w ten sam sposób kwestią horyzontalnej i wertykalnej pomocy państwa; dostrzega konieczność podjęcia działań w zakresie uświadamiania obywateli we wszystkich częściach Unii Europejskiej na temat klasyfikowania i przyznawania nielegalnej pomocy państwa, przede wszystkim jeżeli takie decyzje o pomocy są równoznaczne ze środkami antykonkurencyjnymi i protekcyjnymi; uważa jednak, że regionom najbardziej oddalonym, peryferyjnym i wyspiarskim należy zapewnić większą swobodę działania niż obecnie, jeżeli chodzi o stosowanie przepisów dotyczących pomocy państwa;

45. jest zdania, że szczególnie w sprawach dotyczących pomocy państwa Komisja musi dokładniej weryfikować dane dostarczane przez państwa członkowskie oraz w większym stopniu upewniać się co do faktów, gdyż regularnie podejmowane są próby obchodzenia przepisów prawa i wymogów oraz poszukiwania kompromisów będących mniej lub bardziej na granicy prawa; uważa ponadto, że weryfikacja taka powinna opierać się na założeniu, że w strategicznych i kluczowych sektorach, takich jak energetyka, transport i służba zdrowia, państwa muszą zagwarantować pełne bezpieczeństwo, ciągłość dostaw i świadczenie usług wszystkim obywatelom oraz muszą dbać o to, by nie wprowadzać w życie przepisów, które przynoszą szkodę innym państwom członkowskim lub Unii;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

46. powtarza, że unijnych funduszy strukturalnych nie można wykorzystywać w sposób, który zachęcałby bezpośrednio lub pośrednio do przeniesienia usług lub produkcji do innego państwa członkowskiego, np. za pomocą okresu oczekiwania dla przedsiębiorstw otrzymujących takie fundusze; zwraca uwagę, że pomoc państwa jest w niektórych przypadkach konieczna dla zapewnienia usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w tym w zakresie energetyki, transportu i telekomunikacji; podkreśla, że interwencja państwa stanowi często najskuteczniejsze narzędzie polityki pozwalające zagwarantować świadczenie usług o kluczowym znaczeniu dla wsparcia warunków gospodarczych i społecznych na obszarach odosobnionych, oddalonych, peryferyjnych i wyspiarskich w Unii;

47. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w 2014 r. Komisja przyjęła nowe wytyczne w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią oraz wprowadziła je w ramach ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych (GBER);

48. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie do rozporządzenia GBER postanowień o pomocy społecznej na rzecz transportu mieszkańców regionów oddalonych, co pokazuje, że dostrzeżono wreszcie problem jakości sieci połączeń; podkreśla, że łączność z obszarami peryferyjnymi i wyspiarskimi ma także kluczowe znaczenie dla utrzymania i opracowania akceptowalnych poziomów inicjatyw gospodarczych i społecznych poprzez utrzymanie kluczowych połączeń biznesowych;

49. z zadowoleniem przyjmuje trwające obecnie dochodzenie Komisji dotyczące aktywów z tytułu odroczonego podatku dochodowego i ulg dotyczących podatków odroczonej w sektorze bankowym w kilku państwach członkowskich; jest zdania, że aktywa z tytułu odroczonego podatku dochodowego/ulgi dotyczące podatków odroczonej powinny być z mocą wsteczną dozwolone na podstawie przepisów dotyczących pomocy państwa, jeśli są one powiązane z konkretnymi warunkami dotyczącymi celów finansowania dla realnej gospodarki;

50. przypomina o skierowanym przez siebie wniosku do Komisji o zbadanie, czy sektor bankowy korzysta od początku kryzysu z niejawnych dotacji oraz pomocy państwa w formie niestandardowego wsparcia płynnościowego;

51. z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie nowych wytycznych dotyczących pomocy państwa w przypadku finansowania ryzyka, mających na celu skuteczniejsze wspieranie przede wszystkim MŚP, innowacyjnych przedsiębiorstw o średniej kapitalizacji i przedsiębiorstw typu start-up, które znajdują się w znacznie gorszej sytuacji ze względu na brak ekonomii skali;

52. krytykuje fakt, że szczególnie zakłócające konkurencję modele podatkowe mogą prowadzić do znacznych problemów dla małych i średnich przedsiębiorstw, a także dla szeregu państw członkowskich, które nie stosują takich modeli podatkowych;

53. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji dotyczącą wydania nowych wytycznych w ramach unowocześnienia polityki w dziedzinie pomocy państwa, które wyjaśnia, czym jest pomoc państwa w kwestiach podatkowych i w ustalaniu odpowiednich cen transferowych;

54. wnioskuje o przeprowadzenie przez Komisję osobnego badania w celu oceny, czy przepisy UE dotyczące pomocy państwa utrudniają konsolidację i wzmocnienie konkurencyjności firm europejskich względem ich globalnych konkurentów, co dotyczy także mechanizmów zamówień publicznych, również w kontekście niedawnego zawarcia partnerstwa transpacyficznego (TPP);

Kontrola łączenia przedsiębiorstw

55. zwraca uwagę, że w przeszłości oceny połączeń i przejęć przedsiębiorstw w gospodarce cyfrowej były przeważnie dokonywane na podstawie obrotów zaangażowanych przedsiębiorstw, co jest niewystarczające; podkreśla, że przedsiębiorstwa o niskich obrotach i znacznych stratach początkowych mogą mieć szerokie grono klientów, a w związku z tym znaczne ilości danych i wysoką pozycję na rynku, o czym świadczy dopuszczone przez Komisję bez zastrzeżeń przejęcie WhatsApp przez Facebooka, które stanowi precedens;

56. jest zdania, że w niektórych obszarach gospodarki, przede wszystkim w gospodarce cyfrowej, należy stosować dodatkowe kryteria wykraczające poza kryteria cenowe, udział w rynku i wielkość obrotów, gdyż połączenia przedsiębiorstw często wiążą się z ograniczeniami rynkowymi;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

57. jest zdania, że szczególnie w gospodarce cyfrowej i w kontekście ochrony konsumentów należy aktualizować ogólne reguły konkurencji, aby dostosować je do aktualnej sytuacji na rynku oraz należy wprowadzić nowe kryteria przy ocenie połączeń przedsiębiorstw, takie jak cena zakupu, ewentualne bariery dla wejścia na rynek, nadzwyczajne znaczenie danych i dostępu do danych, specyfika platform oraz powiązane efekty sieciowe, jak również kwestia, czy w danym sektorze istnieje konkurencja globalna; wzywa Komisję, aby uwzględniła w szczególności model biznesowy przedsiębiorstw w gospodarce cyfrowej oraz ewentualne bariery dla wejścia na rynek, w tym takie czynniki jak możliwości przełączania między platformami i przenoszenia danych;

58. wzywa Komisję do zbadania, czy niezależni sprzedawcy detaliczni, którzy zgodnie z prawem konkurencji mogą współpracować ze sobą, prowadząc tradycyjne punkty sprzedaży, mają również możliwość tworzenia wspólnej oferty w handlu elektronicznym;

59. jest zdania, że związana z dotychczasową definicją rynku błędna ocena pozycji rynkowej często szkodzi przedsiębiorstwom europejskim, szczególnie w dobie globalizacji oraz na dynamicznym rynku cyfrowym; apeluje do Komisji o rozważenie jej dostosowania w ramach rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;

60. wyraża zaniepokojenie, że w kwestii definicji rynku zbyt często wybierana jest ograniczona perspektywa krajowa, która nie uwzględnia w należyтым stopniu aspektu internacjonalizacji rynków, jak to miało miejsce na przykład w przypadku rozporządzenia w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw;

Pomoc finansowa i podatki

61. podkreśla – już po raz piąty w rocznym sprawozdaniu dotyczącym konkurencji – że tymczasowa pomoc państwa w sektorze finansowym w celu stabilizacji globalnego systemu finansowego była konieczna, jednak po utworzeniu unii bankowej musi ona zostać szybko ograniczona lub całkowicie zlikwidowana i poddana kontroli; podkreśla, że wciąż istnieje pilna potrzeba wyeliminowania dotacji – w formie dorozumianych gwarancji dla instytucji finansowych, które są wciąż zbyt duże, by upaść – w celu zagwarantowania równych warunków działania w sektorze finansowym, a także ochrony podatników, w przypadku których należy zadbać o to, by nie powodowało to nieoczekiwanych zysków lub korzyści dla prywatnych osób prawnych; podkreśla znaczenie rygorystycznego podejścia do pomocy państwa;

62. podkreśla, że uczciwa konkurencja podatkowa jest niezbędna dla integralności rynku wewnętrznego, stabilności finansów publicznych oraz zapewnienia równych warunków konkurencji;

63. uważa, że znaczne różnice, jakie pojawiły się między państwami członkowskimi w zakresie stosowania pomocy państwa w sektorze finansowym w ostatnich latach, mogą prowadzić do zakłóceń konkurencji w tym sektorze; wzywa Komisję do wyjaśnienia zasad i procedur, na podstawie których dozwolona byłaby pomoc państwa w sektorze finansowym; jest zdania, że najpóźniej po zakończeniu procesu tworzenia unii bankowej należy ograniczyć pomoc państwa dla sektora bankowego, przy czym należy zadbać o to, by regulacje nie zakłócały konkurencji z korzyścią dla dużych banków oraz by MŚP miały wystarczający dostęp do kredytów;

64. uważa, że Komisja powinna rozważyć możliwość uzależnienia pomocy państwa dla banków od warunków, na jakich udzielają one kredytów MŚP;

65. wzywa Komisję do opracowania planu działań dla mniejszej kwotowo lecz lepiej ukierunkowanej pomocy państwa, którego celem będzie zmniejszenie pomocy państwa i otwarcie na niższe podatki stymulujące powstawanie nowych przedsiębiorstw i uczciwą konkurencję zamiast wspierania istniejących struktur i podmiotów;

66. podkreśla, że w przypadku stosowania pomocy państwa w celu promowania usług świadczonych w interesie ogólnym najważniejszą rzeczą jest osiągnięcie korzyści dla obywateli, a nie dla poszczególnych spółek lub podmiotów publicznych;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

67. wzywa Komisję, by uważnie śledziła warunki, jakie Europejski Bank Centralny zaproponuje w kwestii wydawania nowych licencji bankowych, z myślą o zapewnieniu równych warunków działania bez tworzenia wysokich barier wejścia na rynek; jest głęboko przekonany, że ze względu na wysoki poziom koncentracji w sektorze bankowym niektórych państw członkowskich większa liczba podmiotów bankowych byłaby korzystna dla konsumentów oraz MSP;

68. podkreśla centralne znaczenie polityki w dziedzinie pomocy państwa w walce z unikaniem opodatkowania przez przedsiębiorstwa wielonarodowe;

69. z zadowoleniem przyjmuje wszczęte przez Komisję w 2014 r. postępowania w sprawie niedozwolonej pomocy państwa w postaci nieuczciwej konkurencji podatkowej korzystnej dla niektórych indywidualnych przedsiębiorstw, które zostały rozszerzone na wszystkie 28 państw UE w 2015 r.; ponadto wzywa państwa członkowskie, aby w przyszłości przedstawiały Komisji w odpowiednim czasie i bez zwłoki wszelkie istotne informacje na temat ich praktyk podatkowych oraz aby wreszcie wywiązały się z obowiązku ujawniania Komisji i Parlamentowi szczegółów dotyczących wszelkich specjalnych ustaleń, które mogą mieć wpływ na inne państwa członkowskie oraz MŚP;

70. zwraca uwagę, że w czasie ostatnich kadencji Komisja wszczęła bardzo niewielką liczbę postępowań w sprawie potencjalnej podatkowej pomocy państwa pomimo uzasadnionych podejrzeń, które w międzyczasie ujawniono opinii publicznej; wzywa Komisję do opracowania bardziej precyzyjnych i skutecznych wytycznych w sprawie podatkowej pomocy państwa na bazie wyników bieżących postępowań, do pełnego wykorzystania swoich uprawnień na podstawie unijnych przepisów ochrony konkurencji w celu zwalczania szkodliwych praktyk podatkowych i karania państw członkowskich i przedsiębiorstw, które zidentyfikowano jako uczestniczące w takich praktykach; apeluje do Komisji o jednoczesne wskazanie, które środki podatkowe są niezgodne z polityką w sprawie pomocy państwa;

71. uważa, że w celu zapewnienia uczciwej konkurencji między przedsiębiorstwami zgodnie z rozporządzeniem Komisji (UE) nr 651/2014, przedsiębiorstwa z regionów będących chwilowo lub trwale w niekorzystnej sytuacji powinny otrzymać wsparcie, a regionom przeżywającym duże trudności gospodarcze, takim jak regiony objęte celami konwergencji i konkurencyjności, a także regiony wyspiarskie, należy zapewnić większą elastyczność;

72. ubolewa, że od 1991 r. zbadano jedynie niewielką liczbą spraw dotyczących pomocy państwa związanej z nieuczciwą konkurencją podatkową, podkreślając potrzebę zapewnienia szerokiego dostępu do informacji pozwalających wszcząć większą liczbę postępowań w podejrzanych sprawach; wyraża zaniepokojenie faktem, że właściwe służby Komisji dysponują obecnie ograniczonymi zasobami, co może zmniejszyć jej zdolność do zajęcia się znacznie większą liczbą spraw;

73. podkreśla, że same postępowania w sprawie pomocy państwa nie położą na stałe kresu nieuczciwej konkurencji podatkowej w wielu państwach członkowskich; rok po ujawnieniu afery „LuxLeaks” konieczne są dalsze wymierne rezultaty, takie jak wprowadzenie wspólnej skonsolidowanej podstawy opodatkowania osób prawnych, przegląd dyrektywy w sprawie podatku VAT, aby zapobiec oszustwom, obowiązek publicznego ogłaszania przez duże przedsiębiorstwa międzynarodowe we wszystkich sektorach obrotów i zysków w podziale na poszczególne kraje, a także zobowiązanie państw członkowskich do zapewnienia większej przejrzystości w praktykach podatkowych oraz wzajemnych obowiązków zgłaszania;

74. jest zdania, że praktyki podatkowe stosowane obecnie przez niektóre państwa członkowskie poważnie zagrażają rynkowi wewnętrznemu, że w szczególności przedsiębiorstwa międzynarodowe muszą wносить sprawiedliwy i adekwatny wkład w finanse publiczne państw członkowskich oraz że potrzebne są dalsze dochodzenia dotyczące szeroko stosowanych szkodliwych praktyk podatkowych i interpretacji podatkowych, które prowadzą do erozji bazy podatkowej osób prawnych i agresywnego planowania podatkowego w Europie; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie nowej komisji TAXE;

75. jest zdania, że uczciwa konkurencja podatkowa stanowi jeden z podstawowych elementów rynku wewnętrznego, jednakże – pomimo podstawowej kompetencji państw członkowskich – należy zapobiegać nieuczciwej konkurencji podatkowej, na przykład za pomocą zharmonizowanych baz podatkowych, wymiany informacji między organami podatkowymi oraz przyznania jednoznacznego prawa do kontroli przepływów kapitału, jeżeli jest to niezbędne dla należytego funkcjonowania systemu podatkowego w Unii; uważa, że wprowadzenie wspólnej podstawy opodatkowania osób prawnych (CCTB) przyczyniłoby się do zwiększenia przejrzystości systemu; stwierdza, że kwestia konsolidacji może być uregulowana w późniejszym czasie i nie może utrudniać szybkiego wdrożenia CCTB;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

76. podkreśla, że na rynku wewnętrznym nowe podmioty i MŚP prowadzące działalność tylko w jednym kraju są w gorszej sytuacji niż korporacje wielonarodowe, które mogą przenosić zyski lub stosować inne formy agresywnego planowania podatkowego za pośrednictwem rozmaitych decyzji i instrumentów, do których tylko one mają dostęp; zauważa z zaniepokojeniem, że – przy takich samych okolicznościach – niższe zobowiązania podatkowe oznaczają dla korporacji wielonarodowych większe zyski po opodatkowaniu i w związku z tym tworzą nierówne warunki działania ze szkodą dla ich konkurentów na rynku wewnętrznym, którzy nie uciekają się do agresywnego planowania podatkowego i płacą podatki w miejscu lub miejscach, gdzie osiągają zyski; podkreśla, że promowanie szkodliwych praktyk podatkowych poprzez utworzenie jednoosobowej europejskiej prywatnej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością (SUP), której uregulowania wprost zezwalają na posiadanie dwóch siedzib, tj. – siedziby statutowej w jednym miejscu i siedziby zarządu w innym, stanowi złe rozwiązanie dla UE;

77. podkreśla, że Komisja musi oczywiście mieć dostęp do istotnych z perspektywy prawa konkurencji danych wymienianych między organami podatkowymi;

78. jest zdania, że na uczciwą konkurencję negatywnie wpłynąć może planowanie podatkowe; zachęca Komisję do dostosowania definicji „stałego miejsca prowadzenia działalności”, aby przedsiębiorstwa nie mogły sztucznie unikać opodatkowania w państwach członkowskich, w których prowadzą działalność gospodarczą; podkreśla, że definicja ta powinna także uwzględniać szczególną sytuację sektora cyfrowego, tak by przedsiębiorstwa prowadzące działalność całkowicie zdematerializowaną były uznawane za posiadające stałe miejsce prowadzenia działalności w danym państwie członkowskim, jeśli ich obecność na rynku cyfrowym tego państwa jest znacząca;

79. podkreśla, że Komisja, zajmując się orzeczeniami dotyczącymi konkurencji, musi postrzegać rynek wewnętrzny jako jeden rynek, a nie jako zbiór rynków lokalnych lub krajowych;

80. jest zdania, że w świetle analiz szacujących, że straty wynikające z oszustw podatkowych i unikania opodatkowania wynoszą rocznie nawet bilion (1 000 000 000 000) euro, państwa członkowskie muszą w końcu zacząć działać i ograniczyć tę praktykę; uważa, że ograniczenie oszustw podatkowych i unikania płacenia podatków ma fundamentalne znaczenie dla postępu w zakresie konsolidacji budżetów publicznych; z zadowoleniem przyjmuje niedawne przyjęcie przez ministrów finansów grupy G20 nowych zasad opracowanych przez OECD dotyczących erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków, które poprawią przejrzystość, zlikwidują luki i ograniczą korzystanie z rajów podatkowych; uważa, że biorąc pod uwagę stopień integracji UE musi ona wyjść poza propozycje przedstawione w projekcie OECD dotyczącym erozji bazy podatkowej i przenoszenia zysków w odniesieniu do koordynacji i konwergencji w celu uniknięcia wszelkich form szkodliwej konkurencji podatkowej na rynku wewnętrznym; podkreśla jednak, że podejście OECD w dalszym ciągu opiera się na prawie miękkim oraz że powinny mu towarzyszyć odpowiednie unijne ramy prawne, aby sprostać potrzebom jednolitego rynku, np. w postaci dyrektywy zapobiegającej erozji bazy podatkowej i przenoszeniu zysków, wykraczającej poza prowadzoną przez OECD inicjatywę BEPS w obszarach, których ta inicjatywa nie obejmuje w dostatecznym stopniu; apeluje o dokonanie oceny skutków oszustw podatkowych i unikania płacenia podatków w obszarze gospodarki, finansów i konkurencji;

81. jest zdania, że w obliczu nieuczciwych praktyk podatkowych stosowanych przez niektóre państwa członkowskie polityka jednolitego rynku i polityka konkurencji muszą iść w parze, aby zapewnić sprawiedliwą dystrybucję zysków oraz sprawić, by przenoszenie zysków do niektórych państw członkowskich, a nawet poza UE, w celu minimalizacji zobowiązań podatkowych stało się niemożliwe;

82. podkreśla, że kompleksowa, przejrzysta i skuteczna wymiana informacji podatkowych jest istotnym warunkiem zapobieżenia agresywnemu planowaniu podatkowemu; podkreśla jednocześnie, że uproszczenie przepisów podatkowych na poziomie państw członkowskich byłoby istotnym krokiem w kierunku zwiększenia przejrzystości i jasności;

83. z zadowoleniem przyjmuje zamiar komisarzy ds. konkurencji, aby zreorganizować kontrolę pomocy państwa w kontekście sprawiedliwego obciążenia podatkowego dla wszystkich; oczekuje, że przed tą reorganizacją przeprowadzona zostanie bezwarunkowa i kompleksowa ocena, i wzywa państwa członkowskie do udostępnienia Parlamentowi wszelkich żądanych przez niego dokumentów oraz do porzucenia ich dotychczasowej bezkompromisowej postawy, która utrudnia postępy w tym obszarze, przy czym należy pamiętać, że poszczególne państwa członkowskie muszą reagować na różne imperatywy polityki w zależności od ich położenia geograficznego, wielkości, cech fizycznych i innych, a także stanu rozwoju gospodarczego i społecznego; apeluje również o rewizję wytycznych dotyczących pomocy państwa w obszarze opodatkowania, aby uwzględnić przypadki nieuczciwej konkurencji wykraczające poza interpretacje podatkowe i transfery;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

84. wzywa Komisję, aby w najbliższej przyszłości przedstawiła szczegółowe wytyczne dotyczące pomocy państwa w dziedzinie podatków i ustalania cen transferowych; podkreśla, że w innych obszarach polityki tego rodzaju wytyczne okazały się bardzo skuteczne w eliminowaniu pewnych praktyk w państwach członkowskich, które nie przestrzegają przepisów UE w dziedzinie pomocy państwa, oraz w zapobieganiu takim praktykom; zwraca uwagę, że takie wytyczne będą skuteczne jedynie wówczas, jeżeli będą bardzo szczegółowe, w tym w odniesieniu do progów ilościowych;

85. apeluje do Komisji o rozważenie wprowadzenia sankcji przeciwko państwom lub przedsiębiorstwom uczestniczącym w poważnych przypadkach udzielania niedozwolonej pomocy państwa;

86. wzywa Komisję do niezwłocznej zmiany obowiązujących przepisów, tak aby kwoty odzyskane w wyniku postępowań o naruszenie unijnych zasad pomocy państwa w zakresie opodatkowania były zwracane państwu członkowskiemu, w którym doszło do erozji bazy podatkowej lub do budżetu UE, a nie trafiały do państwa członkowskiego, które przyznało nielegalną pomoc podatkową, jak to ma miejsce obecnie, ponieważ zasada ta jest źródłem dodatkowych zachęt do unikania płacenia podatków; wzywa Komisję do pełnego wykorzystania uprawnień wynikających z unijnych reguł konkurencji do walki ze szkodliwymi praktykami podatkowymi;

87. apeluje o unijne ramy ustawodawcze, które zapobiegać będą zakłócaniu konkurencji w formie agresywnego planowania podatkowego i unikania płacenia podatków; w celu stworzenia równych warunków działania zaleca wprowadzenie automatycznej, obowiązkowej wymiany interpretacji podatkowych, CCTB oraz gwarancji, że zyski nie będą opuszczać UE bez opodatkowania;

Konkurencja w erze globalizacji

88. podkreśla, że w dobie globalizacji do skutecznego wdrożenia zasad prawa konkurencji niezbędna jest współpraca międzynarodowa; wzywa zatem Komisję do wspierania ściślejszej międzynarodowej współpracy w sprawach związanych z konkurencją; podkreśla, że umowy w dziedzinie konkurencji, które umożliwiają wymianę informacji między prowadzącymi dochodzenia organami ds. konkurencji mogą wnieść szczególnie skuteczny wkład we współpracę międzynarodową w sprawach związanych z konkurencją;

89. uważa, że transatlantyckie partnerstwo handlowo-inwestycyjne (TTIP) i wszystkie pozostałe międzynarodowe porozumienia handlowe i inwestycyjne powinny mieć silny komponent dotyczący konkurencji;

90. podkreśla, że partnerzy handlowi powinni czerpać korzyści z rosnącej konkurencji w handlu, z inwestycji sektora prywatnego, w tym realizowanych w formule partnerstwa publiczno-prywatnego, i wyższego poziomu dobrobytu konsumentów;

91. podkreśla, że UE powinna zintensyfikować wysiłki w zakresie monitorowania realizacji umów handlowych, aby ocenić między innymi, czy reguły konkurencji są przestrzegane i czy zobowiązania powzięte przez partnerów handlowych są w pełni wypełniane i egzekwowane;

92. wzywa Komisję do podejmowania działań mających na celu ustanowienie globalnych zasad w dziedzinie polityki konkurencji za pośrednictwem polityki handlowej, aby wyeliminować nadal licznie występujące bariery handlowe; uważa, że w długiej perspektywie idealnym rozwiązaniem jest wielostronne porozumienie w sprawie zasad konkurencji zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu;

93. popiera inicjatywy UNCTAD i OECD w zakresie polityki konkurencji i ich starania o poprawę współpracy na całym świecie w dziedzinie polityki konkurencji;

94. zachęca Komisję i organy ds. konkurencji państw członkowskich do aktywnego udziału w Międzynarodowej Sieci Konkurencji;

95. domaga się środków gwarantujących, że wszystkie produkty przywożone z państw trzecich będą zgodne z normami środowiskowymi, sanitarnymi i społecznymi stosowanymi przez Unię i chronionymi na rynku światowym w sposób pozwalający zabezpieczyć europejskich producentów przemysłowych przed nieuczciwą konkurencją;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

96. wzywa Komisję do wsparcia krajów rozwijających się w ich wysiłkach na rzecz propagowania uczciwej konkurencji; wzywa Komisję do dalszego rozwijania współpracy, zwłaszcza z organami ds. konkurencji w gospodarkach wschodzących, oraz do dopilnowania, by obowiązywały odpowiednie gwarancje;

97. zwraca uwagę, iż równy dostęp do zasobów, w tym źródeł energii, ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia równej i sprawiedliwej konkurencji na globalnym rynku; w związku z tym podkreśla znaczenie przystępnej cenowo i zrównoważonej energii oraz bezpieczeństwa dostaw w umowach handlowych;

Konkurencja w erze globalizacji

98. wzywa Komisję do opublikowania wniosków z prowadzonych obecnie dochodzeń w sprawie praktyk konkurencyjnych w sektorze dostaw żywności, energii, transportu i mediów;

99. z zadowoleniem przyjmuje nowe wytyczne w sprawie pomocy państwa na rzecz linii lotniczych i portów lotniczych w UE w ramach pakietu modernizacji pomocy państwa przez Komisję; apeluje do Komisji o pilne ustanowienie – w ramach umów międzynarodowych – podobnego zestawu zasad dla dotowanych linii lotniczych z państw trzecich obsługujących połączenia między państwami trzecimi a UE, aby zagwarantować uczciwą konkurencję między przewoźnikami z UE i państw trzecich;

100. wzywa Komisję do wspierania wymiany dobrych praktyk za pośrednictwem europejskiej sieci konkurencji, aby zareagować w ten sposób na obawy podnoszone w związku z sojuszami między dystrybutorami, których liczne przypadki są już analizowane przez właściwe organy państw członkowskich; apeluje, aby w rozmowach tych uwzględniono interakcje między szczeblami krajowym i europejskim;

101. zachęca europejską sieć konkurencji do omówienia kwestii rosnącej sieci porozumień o wspólnych zakupach detalicznych na szczeblu krajowym i europejskim;

102. apeluje do Komisji o stopniowe rozwijanie ram polityki konkurencji UE, w których przy monitorowaniu łańcucha dostaw żywności w Europie uwzględniono by wskaźniki stosowane w ocenie zrównoważonego charakteru systemów rolniczych i produkcji żywności (SAFA) opracowane przez Organizację Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa (FAO), w tym wskaźniki dotyczące uczciwości cen i przejrzystości umów (S 2.1.1), a także uprawnień dostawców (S 2.2.1);

103. apeluje o utworzenie europejskiego obserwatorium cen żywności i cen w rolnictwie w punkcie powstania i w punkcie zbytu; zwraca uwagę na hiszpański wskaźnik cen IPOD jako ewentualny model dla monitorowania potencjalnych naruszeń ze strony podmiotów handlu detalicznego względem rolników i konsumentów;

104. apeluje o przeprowadzenie w łańcuchu dostaw żywności wiążących działań przeciwko podmiotom handlu detalicznego szkodzącym rolnikom i konsumentom;

105. wyraża szczególne zaniepokojenie sytuacją w sektorze mleczarskim, gdzie podmioty handlu detalicznego narzucają ceny znacznie poniżej kosztów po zakończeniu obowiązywania systemu limitów;

Demokratyczne wzmocnienie polityki konkurencji

106. z zadowoleniem przyjmuje regularny dialog komisarzy ds. konkurencji z Parlamentem, jest jednak zdania, że prawo do wysłuchania w kluczowych kwestiach jest niewystarczające;

107. zauważa, że Parlament uczestniczy w stanowieniu prawa konkurencji jedynie poprzez procedurę konsultacji, co powoduje, że jego wpływ na prawodawstwo jest o wiele mniejszy niż w przypadku Komisji i Rady;

108. z zadowoleniem przyjmuje regularny dialog, jaki prowadzi Komisja z Parlamentem w kwestiach dotyczących konkurencji; ponownie apeluje, aby podstawowe dyrektywy i wytyczne legislacyjne były przyjmowane w ramach procedury współdecyzji; jest zdania, że istniejący dialog między Parlamentem a unijnym organem ds. konkurencji powinien zostać wzmocniony, w szczególności w kontekście oceny i wdrożenia postulatów Parlamentu z lat ubiegłych; jest zdania, że niezależność DG ds. Konkurencji Komisji Europejskiej ma zasadnicze znaczenie dla osiągnięcia przez nią wyznaczonych celów; apeluje do Komisji o przydzielenie DG ds. Konkurencji wystarczających zasobów finansowych i ludzkich; apeluje w szczególności o ścisłą separację między służbami opracowującymi wytyczne i tymi odpowiedzialnymi za stosowanie tych wytycznych w konkretnych przypadkach;

Wtorek, 19 stycznia 2016 r.

109. uważa, że Parlament powinien posiadać uprawnienia współdecyzyjne w zakresie polityki konkurencji; ubolewa, że art. 103 i 109 TFUE przewidują jedynie konsultacje z Parlamentem; jest zdania, że taki deficyt demokratyczny jest nie do przyjęcia; proponuje jak najszybsze usunięcie tego deficytu w drodze ustaleń międzyinstytucjonalnych w dziedzinie polityki konkurencji, a także dokonanie odpowiedniej korekty przy okazji kolejnej zmiany traktatu;

110. domaga się prawa do współdecydowania w kwestiach polityki konkurencji, szczególnie jeśli chodzi o podstawowe zasady i wiążące wytyczne, i ubolewa, że ten obszar polityki unijnej nie został wzmocniony w swoim demokratycznym wymiarze w trakcie ostatnich zmian traktatów; wzywa Komisję do przedstawienia propozycji odpowiedniej zmiany traktatów w celu rozszerzenia zakresu zwykłej procedury ustawodawczej, tak by obejmowała również prawo konkurencji;

111. wzywa Komisję do większego zaangażowania Parlamentu w analizy sektorowe, przy jednoczesnym zachowaniu poufności pewnych informacji przekazanych przez zainteresowane strony; domaga się, by w przyszłości podstawą dla rozporządzeń Rady był art. 114 TFUE, który dotyczy funkcjonowania rynku wewnętrznego, aby można było je przyjmować w procedurze współdecyzji, gdyby na planowaną zmianę traktatu trzeba było jeszcze poczekać; podkreśla, że prace nad dyrektywą w sprawie roszczeń odszkodowawczych mogą posłużyć za model dla przyszłej współpracy międzyinstytucjonalnej w kwestiach związanych z konkurencją; apeluje do komisarzy ds. konkurencji o kontynuację dialogu rozpoczętego z odpowiednimi komisjami Parlamentu Europejskiego oraz z grupą roboczą ds. konkurencji Komisji Gospodarczej i Monetarnej Parlamentu;

112. jest zdania, że zorientowana na wyniki i odpowiednio ukierunkowana publiczna ocena różnych propozycji Parlamentu mających na celu rozwój polityki konkurencji powinna również zostać przeprowadzona i upubliczniona przez Komisję w najbliższej przyszłości;

113. podkreśla, że uwagi Parlamentu przyjęte w poprzednich sprawozdaniach dotyczących konkurencji powinny zostać należycie uwzględnione w przyszłych pracach Dyrekcji Generalnej ds. Konkurencji Komisji Europejskiej;

114. jest zdania, że należy utrzymać wszystkie wypróbowane i sprawdzone do tej pory formy dialogu;

o

o o

115. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji, a także krajowym organom ds. konkurencji.
